

Thorstein Theilgaard (SF):

Ja, med det her forslag foreslår Venstre sådan set endnu en gang, at børnefamilier skal have det, man kalder et friere valg, når børnene skal passes. Jeg tror, Venstre plejer at kalde det »pengene følger barnet«-modellen, men her må jeg jo sige, at det sådan set er udtryk for en falsk varebetegnelse, for hvis det er noget, så er det, at pengene følger forældrenes valg og ikke børnene, efter den model, der ligger.

Så kan man spørge, om det er et forslag, der vil lette hverdagen, gøre livet lidt lettere for børnefamilierne. Vil forslaget være en kærkommen hjælpende hånd til børnefamilierne i en ofte presset hverdag med job, indkøb, rengøring, og man skal også have tid til børnene.

Dér er vores erfaring så: Nej, det er det ikke. Vi synes, at forslaget tværtimod vil tvinge børnefamilien til at skulle sige: Vil vi være på arbejdsmarkedet, eller vil den ene – hvis man er så heldig, at man er to voksne – gå hjemme i stedet for?

Det, man reelt kommer til med det her forslag, er at sige: Er der én, der skal være hjemmegående, eller skal vi forsøge på at forene det at kunne gå på arbejde med at have børn og have tid til børnene på forskellig vis?

På den baggrund synes vi i SF, at det er et forkert forslag. Vi er mere optaget af at skabe nogle rammer for, hvordan man kan få arbejdsmarkedet, det at gå på arbejde, til at gå op i en højere enhed med at have børn, at have tid til børnene.

Så må man sige, at der ligger jo i serviceloven, som nogle har været inde på, allerede muligheden for noget fleksibilitet i det her spørgsmål.

Det afgørende spørgsmål er jo selvfølgelig: Står forældrene i dag i kø for at tage deres børn ud af vuggestuerne, børnehaverne m.v. for at få dem over i andre pasningstilbud, andre pasningsformer? Nej, det gør de ikke. Godt en halv million børn er i traditionelle offentlige pasningstilbud, hvorimod det er et par tusinde eller deromkring, som er i de her forsøgsordninger under serviceloven. Så man kan vel ikke ligefrem sige, at det er noget, de står og banker på døren for at få fat i.

Vi synes sådan set, at forskellen mellem de 500.000 og de 2.000, 2.500, eller hvad det nu er, er en forskel, der er til at få øje på, og som også burde gøre indtryk på Venstre.

Vi er egentlig lidt ærgerlige over, at Venstre ikke sammen med os og andre gode kræfter i

stedet ville fokusere på det, der er børnefamiliernes reelle problemer, sådan som det er i dag i dagligdagen. Det er f.eks. 9.000 børn eller deromkring, der står på en venteliste. Mange af dem er de helt små børn, der står på venteliste til en vuggestueplads.

Og når Venstre så siger, at der er undersøgelser, der viser, at forældrene meget, meget gerne vil have et friere valg end det, de har i dag, så tror vi, at det hænger meget sammen med, at for mange oplever, at de ikke kan få deres barn passet, når de skal tilbage på arbejdsmarkedet. Det er sådan set dér, problemet er, så derfor kunne vi godt tænke os at kigge på venteliste-problematikken som en meget væsentlig del af det her. Det vil vi gerne lave sammen med Venstre fremfor det, de har fremlagt denne gang.

Man kunne jo også i den forbindelse kigge på forældrebetalingen, den øgede forældrebetaling, som blev indført lige før jul. Jeg ved godt, Venstre ikke stemte for, men man stemte heller ikke imod; man undlod at stemme, kan vi sige.

En dugfrisk undersøgelse fra noget, der hedder Bureau 2000, har jo vist, at den øgede forældrebetaling til maksimalt 33 pct. over 3 år ikke giver flere pladser. Det giver ikke flere pladser til dem, der gerne vil have deres børn passet. De kommuner, der får glæde af det, er sådan set nogle, der stort set havde opfyldt pasningsgarantien i forvejen.

Så det vil sige, at det, man har vedtaget – og jeg noterer mig, at Venstre ikke stemte imod – det er sådan set en øget brugerbetaling fra forældrenes side for et pasningstilbud.

Den type problematikker er vi meget mere optaget af.

Man kunne også kigge på de fysiske rammer for børnene. Jeg bemærkede, at pædagogernes fagforening i sidste uge, tror jeg, det var, har følt sig nødsaget til at begynde at anmelde kommuner til politiet som sidste udvej, fordi kommunerne er så pressede, at de begynder at lave nogle lidt uheldige løsninger på det her område.

Den snak vil vi gerne tage sammen med andre gode kræfter, herunder Venstre, hvis de vil være med.

Vi kunne også kigge på børnepasningsorloven, som i dag får så lav en støtte; den er nede på 60 pct. med Vestres velvillige hjælp, kan man sige, i sin tid. Det har haft to konsekvenser. De lavtlønnede har fået meget, meget ringe muligheder for overhovedet at tage børnepasningsorlov, og kvindepolitisk, ligestillingspoli-